

[Hans Rasmussen.]

stærke Drikke af nogen Art for Sogneraadet, saa har i hvert Fald Kommunen ikke betalt det." Det er jo en Erklæring, der burde være af en vis Værdi. Men desværre stiller det sig saaledes, at en, om ikke to af Servitricerne oplyser under Vidneafhøringen, at naar Sogneraadet holdt Møder og fik Mad, saa fik de Brændevin dertil, og Prisen paa Brændevin blev ikke opført paa Regningen, den var iberegnet i den Pris, der blev betalt for Maden. Der staaer jo altsaa her to Erklæringer mod hinanden, og de rimer ikke saa særdeles vel.

Det er endvidere ejendommeligt til Belysning af Tilstandene i disse Egne, at nu, da der blev Uro i Gemytterne deroppe, saa fandt Sogneraadet ud af, at nu var det bedst at anbefale en reel Spiritusbevilling. Men det ene kan trække det andet med sig, og da det kom frem, at nu vilde Sogneraadet anbefale Spiritusbevilling, var der en Skolelærer og andre brave Folk, der sagde: Nej, dette her er ikke heldigt, det er vi ikke med paa, vi protesterer mod det. Nu ved jeg ikke, om det var ud fra ideelle Grunde, eller om der kunde stikke noget under, eller om man hellere ønskede, at det skulde fortsætte paa den gode, gamle Maade. Jeg er ikke i Stand til at gøre op, hvordan Forholdet i sin Helhed stiller sig.

Der er adskillige Ting i denne Sag, som man ikke kan lade være med at lægge Mærke til. Det er for øvrigt sagt mig, at den brave Sogneraadsformand, som altsaa mener, at Spiritusen ikke er kommet med paa Kommunens Regning, er Valgkandidat. Dette skal jeg slet ikke forfølge videre. Jeg vil nok sige, at han burde have passet lidt skrapere paa, naar Sogneraadet var til Møde paa det Afholdshotel, hvor de nu en og anden Gang samledes, de brave Folk deroppe i Klokkerholm og Omegn.

Saa er der en anden Ting i Forbindelse med denne Sag, jeg gerne vil gøre opmærksom paa, og det er, at Sagen sluttedes paa den ejendommelige, efter min Mening ganske urimelige Maade, at Værtinden vedtog en Bøde; det var en lille Bøde, den var ikke svimlende, for Loven tillader ikke nogen stor Bøde i saa Henseende. Men naturligvis, der skal jo være lidt Rimelighed her i Verden, og derfor skal hun erstatte Statskassen det, den har mistet ved, at hun ikke har betalt Omsætningsafgift, ligesom der er lidt andet, der skal betales, men dog ikke saa forførfærdelig meget. I Betragtning af, at der

deroppe i Løbet af de 8 Aar i hvert Fald er solgt 80 000 Halvflasker skattepligtigt Øl, hvortil kommer Portvin, Kognak og Brændevin, er Værtinden sluppet haarrejssende billigt, og jeg benytter Lejligheden til at udtale min Taknemmelighed over for Handelsministeren, som har taget Anledning til at paaanke denne Sag. Det er dog lidt for morsomt, om det skal kunne blive ved at gaa; thi naar Bøden er erlagt, er der, saa vidt jeg kan skønne, ikke synderligt i Vejen for, at Fru Glenvad, som Damen hedder, kan fortsætte. Det vil jo kunne betale sig at udrede de beskedne Bøder, som de vedkommende kan komme ud for i saadanne Sager. Men dette Forhold er jo ganske uanstændigt. Jeg er glad ved, at Sagen nu bliver paaanket, og jeg haaber, der bliver lukket af for den Butik, Klokkerholm Afholdshotel. Ja, jeg kunde fristes til at sige til det ærede Medlem, Hr. Hans Pinstrup, der repræsenterer den paagældende Valgkreds, at her er aabenbart Brug for en rask Mand til at bringe lidt bedre Orden i Tingene, end der synes at være for Øjeblikket.

Det kom for Resten frem i samme Retssag, blandt de interessante Enkeltheder, at Værtindens Mand ej heller var fanatisk Afholdsmand. Han aflagde flittigt Besøg inde hos Nabokøbmanden, og i Nabokøbmandens Bagværelse lagde han Nakken tilbage og nød diverse Øller og andre Ting. Og da det bliver oplyst, resulterer det i, at Købmanden ogsaa kommer i Fedtefadet, for han har jo ogsaa overtraadt visse Bestemmelser. Men dette med Købmanden og Spiritusdrikkeri i et Bagværelse giver mig Anledning til at udtale Haabet om — da vi nu ved denne nye Lov faar det indrettet saaledes, at det med Hensyn til Smugkrøvesenet ikke blot bliver saadan, at det er Værten eller Købmanden, der bliver mulkeret, men at ogsaa de, der nyder eller køber Ting, som det er forbudt at servere eller sælge de paagældende Steder, bliver ramt af Lovens Haand og kommer til at betale Bøde —, at dette i alt Fald i nogen Maade vil medvirke til, at vi faar afskaffet dette uheldige Forhold.

Med Hensyn til Smugkrøvesenet vil jeg i øvrigt sige, at det er noget, der ikke bare finder Sted omkring paa Landet, at en Købmand med ringe Omsætning undertiden kan fristes til at øge sin Indtægt ved at se igennem Fingre med, at en Kunde lister ind i et Bagværelse og tømmer sin Bajerskølflaske der. Nej, ogsaa i Storbyerne kender man Smugkrøvesenet. Under